

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B****NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 224/2014**

ze dne 10. března 2014

o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Středoafrické republice

(Úř. věst. L 70, 11.3.2014, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 691/2014 ze dne 23. června 2014	L 183	6	24.6.2014
► <u>M2</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1276/2014 ze dne 1. prosince 2014	L 346	19	2.12.2014
► <u>M3</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/324 ze dne 2. března 2015	L 58	39	3.3.2015
► <u>M4</u>	Nařízení Rady (EU) 2015/734 ze dne 7. května 2015	L 117	11	8.5.2015
► <u>M5</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/1485 ze dne 2. září 2015	L 229	1	3.9.2015
► <u>M6</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/2454 ze dne 23. prosince 2015	L 339	36	24.12.2015
► <u>M7</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/354 ze dne 11. března 2016	L 67	18	12.3.2016
► <u>M8</u>	Nařízení Rady (EU) 2016/555 ze dne 11. dubna 2016	L 96	1	12.4.2016
► <u>M9</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/1442 ze dne 31. srpna 2016	L 235	1	1.9.2016
► <u>M10</u>	Nařízení Rady (EU) 2017/400 ze dne 7. března 2017	L 63	1	9.3.2017
► <u>M11</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/890 ze dne 24. května 2017	L 138	1	25.5.2017
► <u>M12</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/906 ze dne 29. května 2017	L 139	2	30.5.2017
► <u>M13</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/1090 ze dne 20. června 2017	L 158	1	21.6.2017
► <u>M14</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/325 ze dne 5. března 2018	L 63	3	6.3.2018
► <u>M15</u>	Nařízení Rady (EU) 2018/387 ze dne 12. března 2018	L 69	9	13.3.2018
► <u>M16</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2018/698 ze dne 8. května 2018	L 117 I	1	8.5.2018
► <u>M17</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/757 ze dne 13. května 2019	L 125	1	14.5.2019
► <u>M18</u>	Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1163 ze dne 5. července 2019	L 182	33	8.7.2019
► <u>M19</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/1574 ze dne 20. září 2019	L 243	1	23.9.2019
► <u>M20</u>	Nařízení Rady (EU) 2019/1735 ze dne 17. října 2019	L 265	1	18.10.2019
► <u>M21</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/582 ze dne 28. dubna 2020	L 137	1	29.4.2020
► <u>M22</u>	Prováděcí nařízení Rady (EU) 2020/717 ze dne 28. května 2020	L 168	61	29.5.2020

NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 224/2014

ze dne 10. března 2014

o omezujících opatřeních vzhledem k situaci ve Středoafrické republice

Článek 1

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zprostředkovatelskými službami“:
 - i) sjednávání nebo organizování operací týkajících se nákupu, prodeje nebo dodávek zboží a technologií nebo finančních a technických služeb ze třetí země do jakékoli jiné třetí země, nebo
 - ii) prodej nebo nákup zboží a technologií nebo finančních a technických služeb, které jsou umístěny ve třetí zemi, za účelem jejich převodu do jiné třetí země;
- b) „nárokem“ jakýkoli nárok, uplatňovaný právní cestou či nikoli, jenž vznikl přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost nebo po tomto dni, na základě smlouvy nebo operace nebo v souvislosti s nimi, zejména:
 - i) nárok na plnění závazku vyplývajícího ze smlouvy nebo operace nebo s nimi spojeného;
 - ii) nárok na prodloužení doby platnosti nebo na vyplacení dluhopisů, finančních záruk nebo příslibu odškodnění v jakékoli formě;
 - iii) nárok na náhradu škody související se smlouvou nebo operací;
 - iv) protinárok;
 - v) nárok na uznání nebo vymáhání, včetně využití postupů, jako je doložka vykonatelnosti, rozsudek či rozhodčí nález nebo jiné rovnocenné rozhodnutí bez ohledu na místo vydání.
- c) „smlouvou nebo operací“ jakákoli operace bez ohledu na její formu a právo, které se na ni vztahuje, jež zahrnuje jednu nebo více smluv nebo podobných závazků uzavřených mezi stejnými nebo různými stranami; v tomto smyslu se „smlouvou“ rozumějí též dluhopisy, záruky nebo přísliby odškodnění, zejména finanční záruky nebo přísliby finančního odškodnění, a úvěry, ať už jsou právně nezávislé či nikoli, a jakákoli související ujednání vyplývající z dané operace nebo s ní související;
- d) „příslušnými orgány“ příslušné orgány členských států uvedené na internetových stránkách, jejichž seznam je v příloze II;

▼B

- e) „hospodářskými zdroji“ aktiva všeho druhu, hmotná nebo nehmotná, movitá či nemovitá, která nejsou finančními prostředky, ale lze je použít k získání finančních prostředků, zboží nebo služeb;
- f) „zmrazením hospodářských zdrojů“ zabránění jejich použití k získání finančních prostředků, zboží nebo služeb jakýmkoli způsobem, zejména prodejem, pronájmem nebo zastavením;
- g) „zmrazením finančních prostředků“ zabránění jakémukoli pohybu, převodu, přeměně, použití finančních prostředků, přístupu k nim nebo zacházení s nimi jakýmkoli způsobem, který by vedl k jakékoli změně jejich objemu, výše, umístění, vlastnictví, držby, povahy, určení nebo k jiné změně, která by umožnila použití těchto prostředků, včetně správy portfolia;
- h) „finančními prostředky“ finanční aktiva a hospodářské výhody všeho druhu, mimo jiné:
 - i) peníze v hotovosti, šeky, finanční pohledávky, směnky, platební příkazy a jiné platební nástroje;
 - ii) vklady u finančních institucí nebo jiných subjektů, zůstatky na účtech, pohledávky a závazky z pohledávek;
 - iii) veřejně i soukromě obchodované cenné papíry a dluhové nástroje, včetně akcií a kapitálových podílů, certifikátů zastupujících cenné papíry, dluhopisů, smenek, opčních listů, dlužních úpisů a smluv o derivátových nástrojích;
 - iv) úroky, dividendy nebo jiné výnosy či hodnoty pocházející z aktiv nebo jimi vytvářené;
 - v) úvěry, práva na započtení, záruky, závazky plnění nebo jiné finanční závazky;
 - vi) akreditivy, nákladní listy, dodací listy a
 - vii) dokumenty prokazující podíl na finančních prostředcích nebo na finančních zdrojích;
- i) „Výborem pro sankce“ Výbor Rady bezpečnosti OSN, který byl zřízen podle odstavce 57 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2127 (2013);
- j) „technickou pomocí“ jakákoli technická pomoc týkající se oprav, vývoje, výroby, montáže, zkoušek, údržby nebo jiných technických služeb, která může mít podobu pokynů, poradenství, školení, předávání pracovních znalostí či dovedností nebo konzultací; technická pomoc zahrnuje též ústní formy pomoci;

▼ B

- k) „územím Unie“ území členských států, na která se vztahuje Smlouva za podmínek v ní stanovených, včetně jejich vzdušného prostoru.

Článek 2

Zakazuje se přímo či nepřímo poskytovat:

- a) technickou pomoc nebo zprostředkovatelské služby související se zbožím a technologiemi uvedenými na Společném vojenském seznamu Evropské unie ⁽¹⁾ („Společný vojenský seznam“) nebo s poskytováním, výrobou, údržbou nebo používáním zboží uvedeného na tomto seznamu jakékoli osobě, subjektu či orgánu ve Středoafrické republice nebo pro použití ve Středoafrické republice;
- b) financování nebo finanční pomoc v souvislosti s prodejem, dodávkou, převodem nebo vývozem zboží a technologií uvedenými na Společném vojenském seznamu, což zahrnuje zejména dotace, půjčky a pojištění vývozního úvěru, jakož i pojištění a zajištění pro jakýkoli jejich prodej, dodávku, převod nebo vývoz nebo pro poskytování související technické pomoci nebo zprostředkovatelských služeb jakékoli osobě, subjektu či orgánu ve Středoafrické republice nebo pro použití ve Středoafrické republice;
- c) technickou pomoc, financování nebo finanční pomoc, zprostředkovatelské služby či přepravní služby související s poskytováním vyzbrojených žoldnéřů ve Středoafrické republice nebo pro použití ve Středoafrické republice.

▼ M4*Článek 3*

Odchylně od článku 2 se zákazy stanovené v uvedeném článku nepoužijí na poskytování technické pomoci, financování nebo finanční pomoci či zprostředkovatelských služeb:

▼ M15

- a) určených výhradně k podpoře nebo pro potřeby Vícerozměrné integrované mise OSN pro stabilizaci ve Středoafrické republice (MINUSCA), misí Unie a francouzských sil nasazených ve Středoafrické republice, jakož i sil jiných členských států OSN poskytujících výcvik a pomoc, jak byly oznámeny v souladu s písmenem c);

▼ M4

- b) spojených s ochrannými oděvy, včetně neprůstřelných vest a vojenských přileb, dočasně vyvážených do Středoafrické republiky zaměstnanci OSN, zástupci sdělovacích prostředků a pracovníky humanitárních a rozvojových organizací a doprovodným personálem pouze pro jejich osobní potřebu;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 69, 18.3.2010, s. 19.

▼ M10

- c) spojených s dodávkami nesmrtícího vybavení a poskytováním pomoci, včetně operačního a neoperačního výcviku, bezpečnostním silám Středoafrické republiky, včetně státních institucí pro vymáhání občanského práva, určenými výlučně k podpoře nebo použití v rámci procesu reformy bezpečnostního sektoru Středoafrické republiky, v koordinaci s misí MINUSCA, pokud byly předem oznámeny Výboru pro sankce;

▼ M20

- d) spojených s dodávkami nesmrtícího vojenského vybavení a poskytováním pomoci určenými výlučně pro humanitární nebo ochranné účely, pokud bylo poskytnutí uvedené pomoci nebo služeb oznámeno Výboru pro sankce nejméně 20 dnů předem.

Článek 4

Odchylně od článku 2, pokud bylo poskytování této technické pomoci nebo zprostředkovatelských služeb, financování nebo finanční pomoci předem schváleno Výborem pro sankce, se zakazy v něm uvedené nepoužijí na poskytování technické pomoci, financování nebo finanční podpory prodeje, dodávky, převodu nebo vývozu zboží a technologií uvedených na Společném vojenském seznamu ani na poskytování související technické pomoci nebo zprostředkovatelských služeb.

▼ B*Článek 5*

1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří jakýmkoli fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze I nebo které jsou jimi vlastněny, drženy či ovládány.
2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje nesmějí být přímo ani nepřímo zpřístupněny fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze I nebo poskytnuty v jejich prospěch.

▼ M10

3. V příloze I je uveden seznam fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů, u nichž Výbor pro sankce shledal, že:
 - a) jsou zapojeny do činností, jež ohrožují mír, stabilitu nebo bezpečnost Středoafrické republiky, či poskytují podporu pro tyto činnosti, včetně činností, jež ohrožují proces stabilizace a usmíření nebo tomuto procesu brání nebo které podněcují násilí;
 - b) porušují zbrojní embargo stanovené v bodě 54 rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 2127 (2013), nebo přímo či nepřímo prodaly, dodaly nebo převedly ozbrojeným skupinám či zločineckým sítím ve Středoafrické republice nebo přijaly zbraně nebo jakýkoli související materiál, nebo jakékoli technické poradenství, odbornou přípravu či pomoc, včetně finančních prostředků a finanční pomoci, související s násilnými činnostmi ozbrojených skupin či zločineckých sítí ve Středoafrické republice;

▼ M15

- c) jsou zapojeny do plánování, řízení či páchání činů ve Středoafrické republice, které porušují mezinárodní právo v oblasti lidských práv nebo případně mezinárodní humanitární právo nebo které představují zneužívání či porušování lidských práv, včetně činů zahrnujících

▼ M15

cílené útoky na civilní obyvatelstvo, etnický či nábožensky zaměřených útoků, útoků na civilní objekty, včetně správních středisek, soudních budov a nemocnic, a únosů a nuceného vysídlení;

▼ M10

- d) jsou ve Středoafrické republice zapojeny do plánování, řízení či páchaní činů zahrnujících sexuální a genderově podmíněné násilí;
- e) provádějí ve Středoafrické republice nábor dětí nebo je využívají v ozbrojených konfliktech, čímž porušují platné mezinárodní právo;
- f) poskytují podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů, zlata a volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených, nebo prostřednictvím nezákonného obchodování s nimi ve Středoafrické republice nebo ze Středoafrické republiky;
- g) brání dodávkám humanitární pomoci do Středoafrické republiky nebo přístupu k humanitární pomoci či její distribuci v této zemi;

▼ M15

- h) jsou zapojeny do plánování, řízení, podpory či páchaní útoků na mise OSN nebo přítomné mezinárodní bezpečnostní síly, včetně mise MINUSCA, misí Unie a francouzských sil, které je podporují, jakož i na humanitární pracovníky;

▼ M10

- i) zastávají vedoucí postavení v některém ze subjektů určených Výborem pro sankce nebo poskytují podporu osobě, subjektu nebo orgánu určenému Výborem pro sankce nebo subjektu vlastněnému či řízenému určenou osobou, subjektem nebo orgánem, jednají v jejich zájmu nebo jejich jménem či pod jejich vedením;

▼ M15

- j) páchají činy podněcující k násilí, zejména na etnickém nebo náboženském základě, které ohrožují mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky, a tak se účastní činů, které ohrožují mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky, nebo takové činy podporují.

▼ B*Článek 6*

Odchylně od článku 5 mohou příslušné orgány členských států povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů anebo zpřístupnění některých finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů za podmínek, které považují za vhodné, a jsou-li splněny následující podmínky:

- a) dotčený příslušný orgán shledá, že tyto finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou:
 - i) nezbytné pro uspokojení základních potřeb fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů uvedených v příloze I a rodinných příslušníků závislých na těchto fyzických osobách, včetně úhrad za potraviny, plateb nájemného nebo splácení hypoték, plateb za léky a lékařskou péči, plateb daní, pojistného a poplatků za veřejné služby;

▼B

- ii) určeny výlučně k hrazení přiměřených odměn za odborné výkony či náhradě výdajů vzniklých v souvislosti s poskytováním právních služeb, nebo
 - iii) určeny výlučně k hrazení poplatků nebo nákladů na běžné vedení nebo správu zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů a
- b) dotčený členský stát oznámil Výboru pro sankce rozhodnutí dle písmene a) a svůj úmysl udělit povolení a Výbor pro sankce proti takovému postupu nevznesl námitku do pěti pracovních dnů po tomto oznámení.

Článek 7

Odchylně od článku 5 mohou příslušné orgány členských států povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů anebo zpřístupnění některých finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů za podmínek, které považují za vhodné, a pokud příslušný orgán shledá, že tyto finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou nutné k úhradě mimořádných výdajů, a za předpokladu, že dotčený členský stát oznámil Výboru pro sankce své rozhodnutí a že Výbor pro sankce jej schválil.

Článek 8

Odchylně od článku 5 mohou příslušné orgány členských států povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) dotčené finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou předmětem soudcovského, správního nebo arbitrážního zástavního práva, které vzniklo přede dnem, kdy byly osoba, subjekt nebo orgán uvedené v článku 5 zařazeny do přílohy I, nebo se na ně vztahuje soudní, správní nebo arbitrážní rozhodnutí vynesené před tímto dnem;
- b) dotčené finanční prostředky nebo hospodářské zdroje budou použity výlučně k uspokojení pohledávek zajištěných takovýmto zástavním právem nebo uznaných jako platné takovýmto rozhodnutím, a to v mezích stanovených platnými právními předpisy, jimiž se řídí práva osob majících takové nároky;
- c) zástavní právo nebo rozhodnutí nemá sloužit k prospěchu fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu uvedeného v příloze I;
- d) uznání zástavního práva nebo rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem v dotčeném členském státě a
- e) Výbor pro sankce byl členským státem o zástavním právu nebo soudním rozhodnutí informován.

Článek 9

Odchylně od článku 5 a v případě, kdy je splatná platba fyzické nebo právnické osoby, subjektu či orgánu uvedených v příloze I na základě smlouvy nebo dohody, které byly dotčenou osobou, subjektem nebo orgánem uzavřeny přede dnem, kdy byly tyto fyzické nebo právnické osoby, subjekty či orgány určeny Radou bezpečnosti OSN nebo

▼B

Výborem pro sankce, mohou příslušné orgány členských států za podmínek, které považují za vhodné, povolit uvolnění určitých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, pokud dotčený příslušný orgán shledal, že:

- a) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje budou použity na platbu provedenou fyzickou nebo právnickou osobou, subjektem či orgánem uvedenými v příloze I;
- b) platba není v rozporu s čl. 5 odst. 2 a
- c) příslušný členský stát vyrozuměl Výbor pro sankce alespoň deset dnů předem o svém záměru udělit povolení.

Článek 10

1. Ustanovení čl. 5 odst. 2 nebrání finančním nebo úvěrovým institucím, aby na zmrazený účet připisovaly finanční prostředky, které byly na účet fyzické nebo právnické osoby, subjektu či orgánu uvedených na seznamu v příloze I převedeny třetími osobami, pokud přírůstky těchto účtů budou rovněž zmrazeny. Dotčená finanční nebo úvěrová instituce neprodleně uvědomí o těchto transakcích příslušný orgán.

2. Ustanovení čl. 5 odst. 2 se nepoužije na připisování na zmrazené účty:

- a) úroků nebo jiných výnosů z těchto účtů;
- b) plateb splatných na základě smluv, dohod nebo závazků, které byly uzavřeny nebo vznikly přede dnem, kdy byly fyzické nebo právnické osoby, subjekty či orgány uvedené v článku 5 zařazeny do přílohy I, nebo
- c) plateb splatných podle soudcovského, správního nebo arbitrážního zástavního práva nebo rozhodnutí, jak je uvedeno v článku 8, a

pokud jsou veškeré takové úroky, jiné výnosy nebo platby zmrazeny podle čl. 5 odst. 1.

Článek 11

1. Aniž jsou dotčeny příslušné předpisy o ohlašování, důvěrnosti údajů a služebním tajemství, fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány:

- a) neprodleně poskytnou příslušnému orgánu členského státu, ve kterém mají bydliště nebo sídlo, veškeré informace, které mohou usnadnit dodržování tohoto nařízení, jako jsou informace o účtech a částkách zmrazených v souladu s článkem 5, a předají tyto informace buď přímo nebo prostřednictvím dotčeného členského státu Komisi a
- b) spolupracují s příslušným orgánem při ověřování těchto informací.

2. Veškeré dodatečné informace přímo obdržené Komisí se zpřístupňují příslušným členským státům.

3. Veškeré informace poskytnuté nebo obdržené v souladu s tímto článkem se použijí pouze pro účely, pro něž byly poskytnuty nebo obdrženy.

▼B*Článek 12*

Zakazuje se vědomá a úmyslná účast na činnostech, jejichž cílem nebo výsledkem je obcházení opatření stanovených v článcích 2 a 5.

Článek 13

1. Zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů nebo odmítnutí zpřístupnit finanční prostředky nebo hospodářské zdroje učiněné v dobré víře, že toto jednání je v souladu s tímto nařízením, nezakládá jakoukoli odpovědnost fyzické nebo právnické osoby, subjektu či orgánu, které je provádějí, ani jejich vedoucích pracovníků či zaměstnanců, neprokáže-li se, že tyto finanční prostředky a hospodářské zdroje byly zmrazeny nebo zadrženy v důsledku nedbalosti.

2. Jednání fyzických nebo právnických osob, subjektů či orgánů pro ně nezakládá žádnou odpovědnost, pokud nevěděly a neměly rozumný důvod se domnívat, že svým jednáním porušují opatření stanovená v tomto nařízení.

Článek 14

1. Nebude uspokojen žádný nárok vyplývající ze smlouvy nebo operace, jejichž plnění nebo uskutečnění bylo přímo nebo nepřímo, zcela nebo částečně dotčeno opatřeními uloženými tímto nařízením, a to včetně náhrady škody nebo jiných nároků tohoto druhu, jako je nárok na náhradu škody nebo nárok vyplývající ze záruky, zejména nárok na prodloužení doby platnosti nebo vyplacení dluhopisů, záruk nebo příslibů odškodnění v jakékoli formě, zejména finančních záruk nebo příslibů finančního odškodnění, je-li vznesen:

- a) určenými fyzickými nebo právnickými osobami, subjekty či orgány uvedenými v příloze I;
- b) jakýmkoli fyzickými nebo právnickými osobami, subjekty či orgány jednajícími prostřednictvím nebo jménem osob, subjektů nebo orgánů uvedených v písmenu a).

2. Ve všech řízeních k uspokojení nároku nese důkazní břemeno ohledně toho, že uspokojení nároku není zakázáno odstavcem 1, fyzická nebo právnická osoba, subjekt či orgán usilující o uspokojení tohoto nároku.

3. Tímto článkem není dotčeno právo fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů uvedených v odstavci 1 na soudní přezkum legality neplnění smluvních závazků v souladu s tímto nařízením.

Článek 15

1. Komise a členské státy se navzájem informují o opatřeních přijatých podle tohoto nařízení a sdílejí všechny další důležité informace, které mají k dispozici v souvislosti s tímto nařízením, zejména informace o:

- a) finančních prostředcích zmrazených na základě článku 5 a povoleních udělených na základě článků 6, 7 a 8;

▼B

b) porušování tohoto nařízení a o problémech s jeho vymáháním a o rozhodnutích vydaných vnitrostátními soudy.

2. Členské státy neprodleně předají ostatním členským státům a Komisi jakékoli další důležité informace, které mají k dispozici a které by mohly ovlivnit účinné provádění tohoto nařízení.

Článek 16

Komise je oprávněna měnit přílohu II na základě informací poskytnutých členskými státy.

Článek 17

1. Pokud Rada bezpečnosti OSN nebo Výbor pro sankce zařadí fyzickou nebo právnickou osobu, subjekt nebo orgán na seznam a předloží k tomuto určení odůvodnění, Rada zařadí tuto fyzickou nebo právnickou osobu, subjekt nebo orgán do přílohy I. Rada sdělí své rozhodnutí a odůvodnění dotyčné fyzické nebo právnické osobě, subjektu nebo orgánu, a to buď přímo, je-li známa adresa, nebo zveřejněním oznámení, a tím jim umožní se k této záležitosti vyjádřit.

2. Jsou-li předloženy připomínky nebo nové hmotné důkazy, Rada přezkoumá své rozhodnutí a fyzickou nebo právnickou osobu, subjekt nebo orgán o této skutečnosti informuje

3. Pokud Rada bezpečnosti OSN rozhodne o vyjmutí fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu ze seznamu nebo o změně identifikačních údajů fyzické nebo právnické osoby, subjektu nebo orgánu uvedených na seznamu, změní Rada odpovídajícím způsobem přílohu I.

Článek 18

V příloze I jsou uvedeny případné dostupné informace, jež poskytla Rada bezpečnosti OSN nebo Výbor pro sankce a jež jsou nezbytné pro účely identifikace dotyčných fyzických nebo právnických osob, subjektů a orgánů. Pokud jde o fyzické osoby, tyto informace mohou zahrnovat jména, včetně přezdívek, datum a místo narození, státní příslušnost, čísla pasu a průkazu totožnosti, pohlaví, adresu, je-li známa, a funkci či povolání. Pokud jde o právnické osoby, subjekty a orgány, tyto informace mohou zahrnovat název, místo a datum registrace, registrační číslo a místo podnikání. Příloha rovněž uvádí datum určení Radou bezpečnosti OSN nebo Výborem pro sankce.

Článek 19

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

▼B

2. Členské státy oznámí Komisi pravidla uvedená v odstavci 1 neprodleně po vstupu tohoto nařízení v platnost a oznámí jí všechny následné změny.

▼M20*Článek 19a*

1. Rada, Komise a vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku (dále jen „vysoký představitel“) mohou zpracovávat osobní údaje za účelem plnění svých úkolů podle tohoto nařízení. Mezi tyto úkoly patří:

- a) pokud jde o Radu, příprava a provádění změn přílohy I;
- b) pokud jde o vysokého představitele, příprava změn přílohy I;
- c) pokud jde o Komisi:
 - i) začlenění obsahu přílohy I do elektronického konsolidovaného seznamu osob, skupin a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, a do interaktivní mapy sankcí, přičemž obojí je veřejně dostupné;
 - ii) zpracování informací o dopadu opatření přijatých na základě tohoto nařízení, jako je hodnota zmrazených finančních prostředků, a informací o povoleních udělených příslušnými orgány.

2. Rada, Komise a vysoký představitel mohou zpracovávat příslušné údaje, které se týkají trestných činů spáchaných fyzickými osobami uvedenými na seznamu, odsouzení těchto osob za spáchání trestného činu, nebo bezpečnostních opatření vztahujících se na tyto osoby, pouze v takovém rozsahu, v jakém je toto zpracování nezbytné za účelem přípravy přílohy I.

3. Pro účely tohoto nařízení jsou Rada, útvar Komise uvedený v příloze II tohoto nařízení a vysoký představitel určeni „správcem“ ve smyslu čl. 3 bodu 8 nařízení (EU) 2018/1725 s cílem zajistit, aby dotčené fyzické osoby mohly vykonávat svá práva podle nařízení (EU) 2018/1725.

▼B*Článek 20*

1. Členské státy určí příslušné orgány uvedené v tomto nařízení a zveřejní je na internetových stránkách, jejichž seznam je v příloze II. Členské státy oznámí Komisi veškeré změny adres svých internetových stránek, jejichž seznam je v příloze II.

2. Neprodleně po vstupu tohoto nařízení v platnost oznámí členské státy Komisi své příslušné orgány, včetně jejich kontaktních údajů, a oznámí jí veškeré pozdější změny.

3. Pokud se v tomto nařízení ukládá povinnost oznámit určité skutečnosti Komisi, informovat ji nebo s ní jinak komunikovat, použije se pro tyto účely adresa a další kontaktní údaje uvedené v příloze II.

▼B*Článek 21*

Toto nařízení se použije:

- a) na území Unie, včetně jejího vzdušného prostoru;
- b) na palubě všech letadel nebo plavidel spadajících do jurisdikce některého členského státu;
- c) na všechny osoby nacházející se na území Unie nebo mimo něj, které jsou státními příslušníky některého členského státu;
- d) na všechny právnické osoby, subjekty nebo orgány zapsané nebo zřízené podle práva některého členského státu, ať se nachází na území Unie nebo mimo něj;
- e) na všechny právnické osoby, subjekty nebo orgány v souvislosti s jakoukoli obchodní činností, která je provozována zcela nebo částečně v rámci Unie.

Článek 22

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼ **M2***PŘÍLOHA I***SEZNAM OSOB A SUBJEKTŮ PODLE ČLÁNKU 5**▼ **M12****A. Osoby**▼ **M14**

1. **François Yangouvonda BOZIZÉ** (také znám jako: a) **Bozize Yangouvonda**; b) **Samuel Peter Mudde** (narozen 16. prosince 1948 v Izu, Jižní Súdán))

Funkce: a) bývalý prezident Středoafrické republiky; b) profesor

Datum narození: a) 14. října 1946; b) 16. prosince 1948

Místo narození: a) Mouila, Gabon; b) Izo, Jižní Súdán

Státní příslušnost: a) Středoafrická republika; b) Jižní Súdán

Číslo pasu: D00002264, vydaný dne 11. června 2013 (vydalo ministerstvo zahraničních věcí v Džubě, Jižní Súdán; platný do 11. června 2017; diplomatický pas vydaný na jméno Samuel Peter Mudde)

Národní identifikační číslo: M4800002143743 (osobní číslo na pasu)

Adresa: Uganda

Datum zařazení na seznam OSN: 9. května 2014

Další informace: Matka se jmenuje Martine Kofiová. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5802796>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

François Yangouvonda Bozizé byl zařazen na seznam 9. května 2014 na základě bodu 36 rezoluce 2134 (2014) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti“.

Další informace:

Ve spojení se svými stoupenci podněcoval Bozizé k útoku, k němuž došlo 5. prosince 2013 v Bangui. Od té doby se nadále pokouší vést destabilizační operace s cílem udržet napětí v hlavním městě Středoafrické republiky. Před útokem ze Středoafrické republiky 24. března 2013 Bozizé údajně založil skupinu milicí Antibalaka. V jednom komuniké Bozizé své milice nabádal, aby pokračovaly v krutých činech namířených vůči stávajícímu režimu a islamistům. Bozizé údajně poskytoval finanční a materiální podporu příslušníkům milicí, kteří usilují o destabilizaci probíhající transformace a o návrat Bozizého k moci. Většina členů milicí Antibalaka pochází z řad středoafrických ozbrojených sil, které se po státním převratu rozptýlily do venkovských oblastí a které Bozizé následně reorganizoval. Bozizé a jeho stoupenci ovládají více než polovinu jednotek skupiny Antibalaka.

Síly věrné Bozizému byly vyzbrojeny útočnými puškami, minomety a raketomety a ve stále vyšší míře jsou zapojeny do odvetných útoků proti muslimskému obyvatelstvu Středoafrické republiky. Po útoku sil Antibalaka v Bangui 5. prosince 2013, při němž zahynulo více než 700 osob, se situace ve Středoafrické republice rychle zhoršila.

▼ **M19****2. Nourredine ADAM (také znám jako: a) Nureldine Adam; b) Nourredine Adam; c) Nourreddine Adam; d) Mahamat Nouradine Adam; e) Mohamed Adam Brema Abdallah**

Funkce: a) generál; b) ministr pro bezpečnost; c) generální ředitel „Zvláštního výboru pro ochranu demokratických výsledků“

Datum narození: a) 1970; b) 1969; c) 1971; d) 1. ledna 1970; e) 1. ledna 1971

Místo narození: a) Ndele, Středoafrická republika; b) Algenana, Súdán

Státní příslušnost: a) Středoafrická republika; b) Súdán

Číslo pasu: a) D00001184 (pas Středoafrické republiky) b) P04838205, vydaný dne 10. června 2018 (vydaný v Bahrí, Súdán; platný do 9. června 2023; pas vydaný na jméno Mohamed Adam Brema Abdallah)

Národní identifikační číslo: a) 202-2708-8368 (Súdán)

Adresa: a) Birao, Středoafrická republika; b) Súdán

Označení ze strany OSN: 9. května 2014

Další informace: Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Nourredine byl zařazen na seznam 9. května 2014 na základě bodu 36 rezoluce 2134 (2014) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti“.

Další informace:

Nourredine je jedním z původních čelných představitelů hnutí Séléka. Byl identifikován jako generál i nejvyšší představitel jedné z ozbrojených povstaleckých skupin v rámci hnutí Séléka, ústřední PJCC – skupiny, která je oficiálně známa pod názvem „Úmluva vlastenců pro spravedlnost a mír“ a je rovněž známa pod akronymem CPJP. Jakožto bývalý vedoucí představitel „fundamentalistické“ odštěpené skupiny Úmluvy vlastenců pro spravedlnost a mír (CPJP/F) byl během útoků, k nimž došlo při předchozím povstání ve Středoafrické republice v období od začátku prosince 2012 do března 2013, vojenským koordinátorem skupiny ex-Séléka. Bez Nourredinovy pomoci a úzkých vztahů s čadskými zvláštními silami by hnutí Séléka pravděpodobně nebylo schopno uchvátit moc bývalému prezidentovi Středoafrické republiky Françoisi Bozizému.

Od 20. ledna 2014, kdy byla Catherine Samba-Panzaová jmenována prozatímní prezidentkou, byl jedním z hlavních strůjců taktického stažení skupiny ex-Séléka v Sibutu, jehož cílem bylo uskutečnit Nourredineův plán vytvořit ze severu země baštu muslimů. Své síly zjevně nabádal k tomu, aby nedbaly rozkazů prozatímní vlády a vojenských velitelů mezinárodní podpůrné mise pod africkým vedením (MISCA). Nourredine aktivně řídí skupinu ex-Séléka – bývalé příslušníky Séléky, které prezident Djotodia v září 2013 údajně rozpustil, řídí operace namířené proti křesťanským čtvrtím a nadále poskytuje značnou podporu a pokyny skupině ex-Séléka působící ve Středoafrické republice.

Nourredine byl 9. května 2014 na seznam zařazen rovněž na základě bodu 37 písm. b) rezoluce 2134 (2014) jako osoba „zapojená do plánování nebo řízení či páčání činů porušujících mezinárodní právo v oblasti lidských práv či mezinárodní humanitární právo.“

▼ **M19**

Poté, co skupina Séléka převzala 24. března 2013 kontrolu nad Bangui, byl Nourredine Adam jmenován ministrem pro bezpečnost a poté generálním ředitelem „Zvláštního výboru pro ochranu demokratických výsledků“ (Comité extraordinaire de défense des acquis démocratiques — CEDAD, již neexistující zpravodajské služby Středoafrické republiky). Nourredine Adam využíval CEDAD jako svoji osobní politickou policii, která provedla řadu svévolných zatýkání, mučení a mimosoudních poprav. Nourredine byl rovněž jedním z klíčových aktérů, kteří stáli za krvavou operací v Boy Rabe. V srpnu 2013 zaútočily síly Séléka na Boy Rabe, čtvrť v hlavním městě Středoafrické republiky považovanou za baštu stoupenců Françoise Bozizého a jeho etnické skupiny. Pod záminkou, že hledají ukryté zbraně, jednotky Séléky údajně zabily velký počet civilistů a následně se pustily do rabování. Když se tyto útoky rozšířily i do dalších čtvrtí, tisíce tamních obyvatel zaplavily mezinárodní letiště, jež bylo vzhledem k přítomnosti francouzských jednotek považováno za bezpečné místo, a obsadily jeho přistávací plochu.

Nourredine byl 9. května 2014 na seznam zařazen rovněž na základě bodu 37 písm. d) rezoluce 2134 (2014) jako osoba „poskytující podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů.“

Začátkem roku 2013 sehrál Nourredine Adam důležitou roli v rámci sítě financujících skupinu ex-Séléka. Podnikl cesty do Saúdské Arábie, Kataru a Spojených arabských emirátů, aby pro povstalce z uvedené skupiny získal finanční prostředky. Působil rovněž jako zprostředkovatel pro čadskou síť nelegálních obchodníků s diamanty, která působila mezi Středoafrickou republikou a Čadem.

▼ **M3**▼ **M12**

4. Alfred YEKATOM (také znám jako: a) Alfred Yekatom Saragba, b) Alfred Ekatom, c) Alfred Saragba, d) plukovník Rombhot, e) plukovník Rambo, f) plukovník Rambot, g) plukovník Rombot, h) plukovník Romboh)

Funkce: vrchní velitel středoafrických ozbrojených sil (FACA)

Datum narození: 23. června 1976

Místo narození: Středoafrická republika

Státní příslušnost: Středoafrická republika

Adresa: a) Mbaiki, prefektura Lobaye, Středoafrická republika (tel.: +236 72 15 47 07 / +236 75 09 43 41, b) Bimbo, prefektura Ombella-Mpoko, Středoafrická republika (dřívější adresa)

Označení ze strany OSN: 20. srpna 2015

Další informace:

Řídil velkou skupinu ozbrojených milic a velel jí. Jméno otce (adoptivního otce) je Ekatom Saragba (psáno též: Yekatom Saragba). Bratr Yvese Saragby, velitele milic Antibalaka ve městě Batalimo v prefektuře Lobaye, a bývalého vojáka FACA. Fyzický popis: barva očí: černá; barva vlasů: lesklá; plet': černá; výška: 170 cm; váha: 100 kg. K dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891143>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Alfred Yekatom byl zařazen na seznam dne 20. srpna 2015 podle bodu 11 rezoluce 2196 (2015) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu těmto činnostem, včetně činností, jež ohrožují nebo porušují prozatímní

▼ **M12**

dohody, nebo ohrožují proces politické transformace, včetně přechodu ke svobodným a spravedlivým demokratickým volbám, nebo tomuto procesu brání, či podněcují násilí“.

Další informace:

Alfred Yekatom, také znám jako plukovník Rombhot, je velitel militantní frakce křesťanských milic Antibalaka, známé jako „Antibalaka z jihu“. Byl nositelem hodnosti vrchního velitele středoafričských ozbrojených sil (FACA – *Forces Armées Centrafricaines*).

Yekatom se zapojil do činností ohrožujících mír, stabilitu a bezpečnost Středoafričské republiky a poskytl podporu těmto činnostem, včetně činností, jež ohrožují prozatímní dohody a jež ohrožují proces politické transformace. Yekatom řídil velkou skupinu ozbrojených milic a velel jí a působil v sousedství PK 9 v Bangui a ve městech Bimbo (prefektura Ombella-Mpoko), Cékia, Pissa a Mbaiki (hlavní město prefektury Lobaye) a zřídil si velitelství v lesním hospodářství v Batalimu.

Yekatom přímo řídil více než desítku kontrolních stanovišť obsazených průměrně deseti ozbrojenými milicionáři ve vojenských uniformách, kteří přepravovali zbraně včetně vojenských útočných pušek z hlavního mostu mezi městy Bimbo a Bangui do Mbaiki (prefektura Lobaye) a z Pissy do Batalima (poblíž hranic s Konžskou republikou) a vybírali neoprávněné daně z osobních vozidel a motocyklů, osobních dodávkových a nákladních automobilů přepravujících lesní zdroje do Kamerunu a Čadu, ale také z lodí plavících se po řece Ubangi. Yekatom byl osobně spatřen při výběru části těchto neoprávněných daní. Yekatom a jeho milice rovněž údajně zabíjeli civilisty.

5. Habib SOUSSOU (také znám jako: Soussou Abib)

Funkce: a) koordinátor milic Antibalaka pro prefekturu Lobaye, b) velitel středoafričských ozbrojených sil (FACA)

Datum narození: 13. března 1980

Místo narození: Boda, Středoafričská republika

Státní příslušnost: Středoafričská republika

Adresa: Boda, Středoafričská republika (tel.: +236 72198628)

Označení ze strany OSN: 20. srpna 2015

Další informace:

11. dubna 2014 jmenován velitelem oblasti (COMZONE) Boda a 28. června 2014 velitelem celé prefektury Lobaye. Pod jeho velením nadále docházelo k cílenému zabíjení, střetům a útokům na humanitární organizace a humanitární pracovníky. Fyzický popis: barva očí: hnědá; barva vlasů: černá; výška: 160 cm; váha: 60 kg. K dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5891199>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Habib Soussou byl zařazen na seznam dne 20. srpna 2015 podle bodů 11 a 12 písm. b) a e) rezoluce 2196 (2015) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafričské republiky či poskytující podporu těmto činnostem, včetně činností, jež ohrožují nebo porušují prozatímní dohody, nebo ohrožují proces politické transformace, včetně přechodu ke svobodným a spravedlivým demokratickým volbám, nebo tomuto procesu brání, či podněcují násilí“; „zapojená ve Středoafričské republice do plánování, řízení či páchání činů, které porušují mezinárodní právo v oblasti lidských práv nebo případně mezinárodní humanitární právo, nebo které představují zneužívání či porušování lidských práv, včetně činů zahrnujících sexuální násilí, cílených útoků na civilní obyvatelstvo, etnický či nábožensky zaměřených útoků, útoků na školy

▼ **M12**

a nemocnice, únosů a nuceného vysídlení“ a „brání dodávkám humanitární pomoci do Středoafrické republiky nebo přístupu k humanitární pomoci či její distribuci v této zemi“.

Další informace:

Habib Soussou byl jmenován oblastním velitelem milic Antibalaka (COMZONE) pro oblast Boda dne 11. dubna 2014 a tvrdil, že byl proto odpovědný za bezpečnostní situaci v této oblasti. Dne 28. června 2014 generální koordinátor milic Antibalaka Patrice Edouard Ngaïssona jmenoval Habiba Soussou provinčním koordinátorem pro město Boda od 11. dubna 2014 a od 28. června 2014 pro celé území prefektury Lobaye. Každý týden docházelo k cílenému zabíjení, střetům a útokům milic antibalaka v Bodě proti humanitárním organizacím a humanitárním pracovníkům v oblastech, v nichž byl Soussou velitelem nebo koordinátorem milic Antibalaka. Soussouovy ozbrojené síly a milice Antibalaka se v těchto oblastech zaměřovaly na civilní obyvatelstvo a vyhrožovaly mu.

6. Oumar YOUNOUS ABDOULAY (také znám jako: a) Oumar Younous; b) Omar Younous; c) Oumar Sodiam; d) Oumar Younous M'Betibangui)

Funkce: bývalý generál skupiny Séléka

Datum narození: 2. dubna 1970

Státní příslušnost: Súdán, diplomatický pas Středoafrické republiky číslo D00000898, vydaný dne 11. dubna 2013 (platný do 10. dubna 2018)

Adresa: a) Bria, Středoafrická republika (tel.: +236 75507560); b) Birao, Středoafrická republika; c) Tullus, jižní Dárfúr, Súdán (dřívější adresa)

Označení ze strany OSN: 20. srpna 2015

Další informace:

Je pašerákem diamantů a tříhvězdičkovým generálem skupiny Séléka a blízkým důvěrníkem bývalého prozatímního prezidenta Středoafrické republiky Michela Djotodii. Fyzický popis: barva vlasů: černá; výška: 180 cm; je příslušníkem etnické skupiny Fulani. K dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU. Údajně zemřel dne 11. října 2015 Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5903116>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Oumar Younous byl zařazen na seznam dne 20. srpna 2015 podle bodu 11 a bodu 12 písm. d) rezoluce 2196 (2015) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu těmto činnostem, včetně činností, jež ohrožují nebo porušují prozatímní dohody, nebo ohrožují proces politické transformace, včetně přechodu ke svobodným a spravedlivým demokratickým volbám, nebo tomuto procesu brání, či podněcují násilí“ a „poskytující podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů, zlata a volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených nebo prostřednictvím nezákonného obchodu s nimi ve Středoafrické republice“.

Další informace:

Oumar Younous, jako generál bývalé povstalecké skupiny Séléka a pašerák diamantů, poskytoval podporu ozbrojené skupině prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů, a nezákonného obchodu s nimi ve Středoafrické republice.

▼ **M12**

V říjnu 2008 se Oumar Younous, bývalý řidič společnosti obchodující s diamanty (Sodiam), připojil k povstalecké skupině *Mouvement des Libérateurs Centrafricains pour la Justice* (MLCJ). V prosinci 2013 byl Oumar Younous identifikován jako tříhvězdičkový generál povstalecké skupiny Séléka a blízký důvěrník prozatímního prezidenta Michela Djotodii.

Younous je zapojen do obchodu s diamanty z měst Bria a Sam Ouandja do Súdánu. Prameny uvádějí, že Oumar Younous se podílel na vyzvedávání balíčků s diamanty ukrytých ve městě Bria a jejich převozu do Súdánu za účelem prodeje.

7. Haroun GAYE (také znám jako: a) Haroun Geye; b) Aroun Gaye; c) Aroun Geye)

Funkce: zpravodaj politické koordinace *Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique* (FPRC)

Datum narození: a) 30. ledna 1968; b) 30. ledna 1969

Č. pasu: Středoafrická republika, číslo O00065772 (písmeno O, po němž následují tři nuly), platný do 30. prosince 2019.

Adresa: Bangui, Středoafrická republika

Označení ze strany OSN: 17. prosince 2015

Další informace:

Gaye je vůdcem Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique (FPRC) (neuvedené na seznamu), marginalizované ozbrojené skupiny ex-Séléka v Bangui. Je rovněž vůdcem tzv. „obranného výboru“ čtvrti PK5 v Bangui (známého jako „odboj PK5“ či „Texas“) (neuveden na seznamu), který obyvatele vydírá a vyhrožuje jim a používá fyzické násilí. Haroun Gaye byl dne 2. listopadu 2014 Nourredinem Adamem (CFi.002) jmenován zpravodajem politické koordinace FPRC. Dne 9. května 2014 výbor Rady bezpečnosti zřízený podle rezoluce 2127 (2013) o Středoafrické republice zařadil Adama na svůj seznam sankcí. K dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5915753>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Haroun Gaye byl zařazen na seznam dne 17. prosince 2015 na základě bodu 11 a bodu 12 písm. b) a f) rezoluce 2196 (2015) jakožto osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu těmto činnostem“; „zapojená ve Středoafrické republice do plánování, řízení či páčání činů, které porušují mezinárodní právo v oblasti lidských práv nebo případně mezinárodní humanitární právo, nebo které představují zneužívání či porušování lidských práv, včetně činů zahrnujících sexuální násilí, cílených útoků na civilní obyvatelstvo, etnický či nábožensky zaměřených útoků, útoků na školy a nemocnice, únosů a nuceného vysídlení“ a „zapojená do plánování, řízení, podpory či páčání útoků na mise OSN nebo přítomné mezinárodní bezpečnostní síly, včetně mise MINUSCA, misí Evropské unie a operací Francie, které je podporují“.

Další informace:

Haroun Gaye je od začátku roku 2014 jedním z vůdců ozbrojené skupiny působící ve čtvrti PK5 v Bangui. Představitel občanské společnosti ve čtvrti PK5 tvrdí, že Haroun Gaye a jeho ozbrojená skupina přizívají

▼ **M12**

konflikt v Bangui, jsou proti usmíření a brání pohybu obyvatel mezi třetím obvodem Bangui a okolím. Dne 11. května 2015 bránil Haroun Gaye spolu s 300 demonstranty v přístupu k Prozatímní národní radě s cílem narušit průběh posledního dne fóra z Bangui. Haroun Gaye údajně spolupracoval s příslušníky milic Antibalaka na koordinaci narušovacích akcí.

Dne 26. června 2015 narušil Haroun Gaye spolu se svým úzkým kruhem zahájení kampaně pro registraci voličů ve čtvrti PK5 v Bangui, v důsledku čehož byla registrační kampaň ukončena.

Příslušníci mise MINUSCA se pokusili v souladu s bodem 32 písm. f) podbodem i) rezoluce Rady bezpečnosti 2217 (2015) dne 2. srpna 2015 Harouna Gayeho zatknout. Haroun Gaye byl o pokusu o zatčení údajně předem informován a byl připraven se svými těžce vyzbrojenými stoupenci. Gayeho síly zahájily palbu na smíšené jednotky mise MINUSCA. V sedmihodinové přestřelce použili Gayovi muži proti vojákům MINUSCA střelné zbraně, protitankové granátomety a ruční granáty, přičemž jednoho příslušníka mírového sboru zabili a osm zranili. Haroun Gaye byl zapojen do aktivní podpory násilných protestů a střetů na konci září roku 2015, které zřejmě byly pokusem o převrat s cílem svrhnout přechodnou vládu. Pokus o převrat pravděpodobně vedli stoupenci bývalého prezidenta François Bozizého účelově spolčení s Harounem Gayem a dalšími vedoucími představiteli FPRC. Cílem Harouna Gayeho bylo pravděpodobně rozmýchat spirálu odvetných útoků, které by ohrožily nadcházející volby. Gaye měl na starosti koordinaci s marginalizovanými příslušníky milic Antibalaka.

Dne 1. října 2015 se ve čtvrti PK5 uskutečnilo setkání člena marginalizované skupiny Antibalaka Eugène Barreta Ngaïkosseta a Harouna Gayeho s cílem naplánovat na sobotu 3. října společný útok na Bangui. Gayeho skupina bránila občanům opustit čtvrt' PK5, aby byla posílena komunitní identita muslimské populace s cílem vyostřit mezietnické napětí a zabránit usmíření. Dne 26. října 2015 přerušila Gayeho skupina setkání arcibiskupa Bangui a imáma ústřední mešity Bangui a vyhrožovala delegaci, která byla nucena opustit ústřední mešitu a uprchnout ze čtvrti PK5.

▼ **M16**

8. **Eugène BARRET NGAÏKOSSET** (také znám jako: a) Eugene Ngaikosset; b) Eugene Ngaikoisset; c) Eugene Ngakosset; d) Eugene Barret Ngaikosse; e) Eugene Ngaikoueset; f) „The Butcher of Paoua“ (řezník z Paouy; g) Ngakosset)

Funkce: a) bývalý kapitán prezidentské stráže Středoafrické republiky; b) bývalý kapitán námořních sil Středoafrické republiky.

Datum narození: 8. října 1967

Národní identifikační číslo: vojenské identifikační číslo ozbrojených sil Středoafrické republiky (FACA) 911-10-77.

Adresa: Bangui, Středoafrická republika.

Datum určení OSN: 17. prosince 2015.

Další informace:

Kapitán Eugène Barret Ngaïkosset je bývalý člen prezidentské stráže bývalého prezidenta François Bozizého a je spojován s hnutím Antibalaka. Dne 17. května 2015 po svém vydání z Brazzaville uprchl z vězení a založil vlastní frakci Antibalaka zahrnující bývalé bojovníky ozbrojených sil Středoafrické republiky. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/6217455>.

▼ **M16****Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:**

Eugène Barret Ngaïkosset byl zařazen na seznam 17. prosince 2015 na základě bodu 11 a bodu 12 písm. b) a f) rezoluce 2196 (2015) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti“; „osoba zapojená do plánování, řízení či páčání činů ve Středoafrické republice, které porušují mezinárodní právo v oblasti lidských práv nebo případně mezinárodní humanitární právo, nebo které představují zneužívání či porušování lidských práv, včetně cílených útoků na civilní obyvatelstvo, etnický či nábožensky zaměřených útoků, útoků na školy a nemocnice, únosů a nuceného vysídlení“; a „osoba zapojená do plánování, řízení, podpory či páčání útoků na mise OSN nebo přítomné mezinárodní bezpečnostní síly, včetně mise MINUSCA, misí Unie a operací Francie, které je podporují.“

Další informace:

Eugène Barret Ngaïkosset je jedním z hlavních pachatelů násilí, které vypuklo v Bangui na konci září roku 2015. Ngaïkosset a další příslušníci hnutí Antibalaka spolupracovali s marginalizovanými členy skupiny ex-Séléka ve snaze o destabilizaci přechodné vlády Středoafrické republiky. V noci ze 27. na 28. září 2015 se Ngaïkosset a další neúspěšně pokusili přepadnout četnická kasárna Izamo s cílem odcizit zbraně a munici. Dne 28. září skupina obklíčila kanceláře národního rozhlasu Středoafrické republiky.

Dne 1. října 2015 se ve čtvrti PK5 uskutečnilo setkání Eugène Barreta Ngaïkosseta a vedoucího představitele FPRC Harouna Gayeho s cílem naplánovat na sobotu 3. října společný útok na Bangui.

Dne 8. října 2015 oznámil ministr spravedlnosti Středoafrické republiky úmysl vyšetřovat Ngaïkosseta a další jedince za jejich úlohu při násilí v Bangui v září roku 2015. Ngaïkosset a další byli zmiňováni jako osoby, které se dopustily „otřesného chování představujícího narušení vnitřní bezpečnosti země, spiknutí, podněcování občanské války, občanské neposlušnosti, nenávisti a spolupviny.“ Soudním orgánům Středoafrické republiky bylo nařízeno zahájit vyšetřování s cílem nalézt a zatknout pachatele a komplice.

Předpokládá se, že Ngaïkosset dne 11. října 2015 nařídil milici Antibalaka, kterou vede, aby prováděly únosy zejména francouzských občanů, ale též politických osobností Středoafrické republiky a úředníků OSN s cílem donutit přechodnou prezidentku Catherine Samba-Panzovou k demisi.

▼ **M12**

9. **Joseph KONY (také znám jako: a) Kony b) Joseph Rao Kony c) Josef Kony d) „Le Messie sanglant“ (krvavý mesiáš))**

Funkce: velitel Armády božího odporu (LRA)

Datum narození: a) 1959 b) 1960 c) 1961 d) 1963 e) 18. září 1964 f) 1965 g) (srpen 1961) h) (červenec 1961) i) 1. ledna 1961 j) (duben 1963)

Místo narození: a) vesnice Palaro, farnost Palaro, okres Omoro, distrikt Gulu, Uganda b) Odek, Omoro, Gulu, Uganda c) Atyak, Uganda

Státní příslušnost: ugandský cestovní pas

Adresa: a) Vakaga, Středoafrická republika b) Haute-Kotto, Středoafrická republika c) Basse-Kotto, Středoafrická republika d) Haut-Mbomou, Středoafrická republika e) Mbomou, Středoafrická republika f) Haut-Uele, Demokratická republika Kongo g) Bas-Uele, Demokratická republika Kongo h) (údajná adresa: Kafia Kingi (území na pomezí Súdánu a Jižního Súdánu, o jehož definitivním statusu dosud nebylo rozhodnuto). K lednu roku 2015 bylo ze Súdánu údajně vyhnáno 500 příslušníků Armády božího odporu.)

▼ **M12**

Označení ze strany OSN: 7. března 2016

Další informace:

Joseph Kony je zakladatel a vůdce Armády božího odporu (LRA) (CFE.002). Pod jeho velením se LRA dopouštěla únosů, zabíjení a mrzačení tisíců civilistů na mnoha místech střední Afriky. LRA je odpovědná za únosy, vysídlování, páchaní sexuálního násilí a zabíjení, jejichž oběťmi se staly stovky osob v celé Středoafrické republice; rovněž se dopouštěla rabování a ničení civilního majetku. Otec se jmenuje Luiz Obol. Matka se jmenuje Nora Obolová. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5932340>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Joseph Kony byl zařazen na seznam dne 7. března 2016 na základě bodu 12 a bodu 13 písm. b), c) a d) rezoluce 2262 (2016) jakožto osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu těmto činnostem“; „zapojená ve Středoafrické republice do plánování, řízení či páchaní činů, které porušují mezinárodní právo v oblasti lidských práv nebo případně mezinárodní humanitární právo, nebo které představují zneužívání či porušování lidských práv, včetně činů zahrnujících sexuální násilí, cílených útoků na civilní obyvatelstvo, etnický či nábožensky zaměřených útoků, útoků na školy a nemocnice, únosů a nuceného vysídlení“; „provádějící ve Středoafrické republice nábor dětí nebo je využívající v ozbrojených konfliktech, čímž porušuje platné mezinárodní právo“ a „poskytující podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů, zlata a produktů vyrobených z volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin nebo prostřednictvím nezákonného obchodu s nimi ve Středoafrické republice nebo ze Středoafrické republiky“.

Další informace:

Joseph Kony založil Armádu božího odporu (LRA) a je popisován jako zakladatel této skupiny, její náboženský vůdce, předseda a vrchní velitel. LRA vznikla v severní Ugandě v 80. letech 20. století a dopouštěla se únosů, zabíjení a mrzačení tisíců civilistů na mnoha místech střední Afriky. Pod rostoucím vojenským tlakem nařídil Joseph Kony stažení LRA z Ugandy v letech 2005 a 2006. Od té doby působí LRA v Demokratické republice Kongo, Středoafrické republice, Jižním Súdánu a údajně v Súdánu.

Coby vůdce LRA Joseph Kony vyvíjí a uplatňuje strategii LRA, jež zahrnuje stále příkazy k útokům a brutálním násilnostem vůči civilnímu obyvatelstvu. Od prosince roku 2013 se LRA pod vedením Josepha Konyho dopouštěla únosů, vysídlování, páchaní sexuálního násilí a zabíjení, jejichž oběťmi se staly stovky osob v celé Středoafrické republice; rovněž se dopouštěla rabování a ničení civilního majetku. LRA je soustředěna ve východní části Středoafrické republiky a údajně v oblasti Kafia Kingi, což je území na pomezí Súdánu a Jižního Súdánu, o jehož definitivním statusu dosud nebylo rozhodnuto, jež je nicméně vojensky ovládáno Súdánem; LRA zde podniká nájezdy na vesnice, aby se zmocnila potravin a zásob. Její bojovníci přepadávají ze zálohy bezpečnostní síly a během jejich reakce na útoky se zmocňují jejich vybavení; bojovníci LRA se rovněž zaměřují na vesnice bez vojenské přítomnosti, které rabují. LRA též zintenzivnila útoky na diamantové a zlaté doly.

Mezinárodní trestní soud vydal na Josepha Konyho zatýkácí rozkaz. Mezinárodní trestní soud jej obvinil z 12 případů zločinů proti lidskosti, včetně vraždy, zotročení, sexuálního zotročení, znásilnění a nelidského zacházení způsobujícího těžké ublížení na těle a utrpení, a z 21 případů válečných

▼ **M12**

zločinů, včetně vraždy, krutého jednání s civilisty, úmyslného směřování útoků na civilní obyvatelstvo, drancování, navádění ke znásilňování a odvodům dětí mladších 15 let formou únosů.

Joseph Kony vydal stálé příkazy, podle nichž mají povstalečtí bojovníci loupit diamanty a zlato od řemeslných těžařů ve východní části Středoafrické republiky. Některé z těchto nerostů pak Konyho skupina údajně přepravuje do Súdánu nebo s nimi obchoduje s místním civilním obyvatelstvem a se členy bývalého hnutí Séléka.

Joseph Kony rovněž uložil bojovníkům pod svým velením, aby nelegálně lovíli slony v národním parku Garamba v Demokratické republice Kongo, odkud jsou pak údajně sloní kly přepravovány přes východní část Středoafrické republiky do Súdánu, kde je vysocí představitelé LRA údajně prodávají a obchodují s nimi se súdánskými kupci a místními úředníky. Obchodování se slonovinou představuje pro Konyho skupinu významný zdroj příjmů. K lednu roku 2015 bylo ze Súdánu údajně vyhnáno 500 příslušníků Armády božího odporu.

10. **Ali KONY (také znám jako: a) Ali Lalobo b) Ali Mohammad Labolo c) Ali Mohammed d) Ali Mohammed Lalobo e) Ali Mohammed Kony f) Ali Mohammed Labola g) Ali Mohammed Salongo h) Ali Bashir Lalobo i) Ali Lalobo Bashir j) Otim Kapere k) „Bashir“ l) „Caesar“ m) „One-P“ n) „1-P“**

Funkce: zástupce, Armáda božího odporu

Datum narození: a) 1994 b) 1993 c) 1995 d) 1992

Adresa: Kafía Kingi (území na pomezí Súdánu a Jižního Súdánu, o jehož definitivním statusu dosud nebylo rozhodnuto).

Označení ze strany OSN: 23. srpna 2016

Další informace:

Ali Kony je zástupcem velitele Armády božího odporu (LRA), označeného subjektu, a synem vůdce LRA Josepha Konyho, označené osoby. Ali se stal členem hierarchie velení LRA v roce 2010. Náleží do skupiny vysokých představitelů LRA, kteří působí společně s Josephem Konym. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971056>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Ali Kony byl na seznam zařazen dne 23. srpna 2016 podle bodu 12 a bodu 13 písm. d) a g) rezoluce 2262 (2016) jakožto osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu těmto činnostem“; „poskytující podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů, zlata a volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených nebo prostřednictvím nezákonného obchodu s nimi ve Středoafrické republice nebo ze Středoafrické republiky“; „zastávající vedoucí postavení v některém ze subjektů označených výborem na základě bodů 36 nebo 37 rezoluce 2134 (2014) nebo rezoluce 2262 (2016) nebo poskytující podporu osobě nebo subjektu označenému výborem na základě bodů 36 nebo 37 rezoluce 2134 (2014) nebo rezoluce 2262 (2016) nebo subjektu vlastněnému či řízenému osobou nebo subjektem označeným výborem, nebo jednající v jejich zájmu nebo jejich jménem či pod jejich vedením“.

▼ **M12**

Ali Kony je považován za možného nástupce Josepha Konyho coby vůdce LRA. Ali se stále více zapojuje do operačního plánování v rámci LRA a je vnímán jako osoba umožňující přístup k Josephu Konymu. Ali je rovněž zpravodajský důstojník velící až 10 podřízeným.

Ali a jeho bratr Salim Kony zodpovídají za vymáhání kázně v rámci LRA. Oba bratři jsou považováni za součást užšího velení Josepha Konyho a mají na starost vykonávání jeho příkazů. Oba přijímali disciplinární rozhodnutí k potrestání nebo zabití příslušníků LRA, kteří porušili pravidla LRA. Salim a Ali jsou na základě příkazů Josepha Konyho zapojeni do obchodování se slonovinou z národního parku Garamba v severní části Demokratické republiky Kongo přes Středoafrickou republikou do sporné oblasti Kafía Kingi, kde je prodávána nebo směňována s místními obchodníky.

Ali Kony má na starosti vyjednávání cen za slonovinu a směňování slonoviny s obchodníky. Jednou či dvakrát měsíčně se setkává s obchodníky, aby sjednal cenu za slonovinu LRA v amerických dolarech nebo soudánských líbrách, nebo dojednal směnu za zbraně, střelivo a potraviny. Joseph Kony nařídil Alimu použít největší kly k nákupu protipěchotních min k ohraničení Konyho tábora. V červenci 2014 dohlížel Ali Kony na přesun 52 kusů slonoviny určených pro Josepha Konyho a na jejich konečný prodej.

V dubnu 2015 Salim opustil oblast Kafía Kingi, aby převzal dodávku klů. V květnu byl Salim zapojen do přepravy 20 kusů slonoviny z Demokratické republiky Kongo do oblasti Kafía Kingi. Přibližně ve stejnou dobu se Ali setkal s obchodníky, aby nakoupil zásoby a naplánoval další setkání v zájmu provádění dalších transakcí a dohodnutí kupních podmínek, jménem LRA, v souvislosti se zbožím, o němž se předpokládá, že je slonovinou, kterou doprovázel Salim.

11. Salim KONY (také znám jako: a) Salim Saleh Kony b) Salim Saleh c) Salim Ogaro d) Okolu Salim e) Salim Saleh Obol Ogaro f) Simon Salim Obol)

Funkce: zástupce, Armáda božího odporu

Datum narození: a) 1992 b) 1991 c) 1993

Adresa: a) Kafía Kingi (území na pomezí Súdánu a Jižního Súdánu, o jehož definitivním statusu dosud nebylo rozhodnuto) b) Středoafrická republika

Označení ze strany OSN: 23. srpna 2016

Další informace:

Salim Kony je zástupcem velitele Armády božího odporu (LRA), označeného subjektu, a synem vůdce LRA Josepha Konyho, označené osoby. Salim se stal členem hierarchie velení LRA v roce 2010. Náleží do skupiny vysokých představitelů LRA, kteří působí společně s Josephem Konym. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/5971058>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Salim Kony byl na seznam zařazen dne 23. srpna 2016 podle bodu 12 a bodu 13 písm. d) a g) rezoluce 2262 (2016) jakožto osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu těmto činnostem“; „poskytující podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů, zlata a volně žijících

▼ **M12**

druhů a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených nebo prostřednictvím nezákonného obchodu s nimi ve Středoafrické republice nebo ze Středoafrické republiky“; „zastávající vedoucí postavení v některém ze subjektů označených výborem na základě bodů 36 nebo 37 rezoluce 2134 (2014) nebo rezoluce 2262 (2016) nebo poskytující podporu osobě nebo subjektu označenému výborem na základě bodů 36 nebo 37 rezoluce 2134 (2014) nebo rezoluce 2262 (2016) nebo subjektu vlastněnému či řízenému osobou nebo subjektem označeným výborem, nebo jednající v jejich zájmu nebo jejich jménem či pod jejich vedením“.

Salim Kony je hlavním velitelem „hlavního stanu“ LRA a již od raného věku společně s Josephem Konym plánuje útoky a obranu LRA. Salim dříve stál v čele skupiny, která zajišťuje ochranu Josepha Konyho. V nedávné době ho Joseph Kony pověřil správou finančních a logistických sítí LRA.

Salim a jeho bratr Ali Kony zodpovídají za vymáhání kázně v rámci LRA. Oba bratři jsou uznáváni jako členové užšího velení Josepha Konyho, které má na starost vykonávání jeho příkazů. Oba přijímali disciplinární rozhodnutí k potrestání nebo zabití příslušníků LRA, kteří porušili pravidla LRA. Salim údajně zabil příslušníky LRA, kteří hodlali zběhnout, a podával zprávy o činnosti skupiny LRA a jejich příslušníků Josephu Konymu.

Salim a Ali jsou na základě příkazů Josepha Konyho zapojeni do obchodování se slonovinou z národního parku Garamba v severní části Demokratické republiky Kongo přes Středoafrickou republikou do sporné oblasti Kafia Kingi, kde je prodávána nebo směňována s místními obchodníky.

Salim často zaujímá postavení u hranic Středoafrické republiky s přibližně tuctem bojovníků, aby doprovázeli jiné skupiny LRA přepravující slonovinu ze severu z parku Garamba. V dubnu 2015 Salim opustil oblast Kafia Kingi, aby převzal dodávku klů. V květnu byl Salim zapojen do přepravy dvaceti kusů slonoviny z Demokratické republiky Kongo do oblasti Kafia Kingi.

Dříve, v červnu 2014, překročil se skupinou bojovníků LRA hranice do Demokratické republiky Kongo, aby pytláčili slony v národním parku Garamba. Joseph Kony rovněž pověřil Salima doprovodem dvou velitelů LRA do parku Garamba, aby našli úlovky slonoviny, které tam byly v předchozích letech schovány. V červenci 2014 se Salim setkal s další skupinou LRA za účelem přepravy celkem 52 kusů slonoviny do oblasti Kafia Kingi. Salim zodpovídal Josephu Konymu vedení účtů za slonovinu a za předávání informací o transakcích se slonovinou skupinám LRA.

▼ **M17**

12. **Abdoulaye HISENE (další jména: a) Abdoulaye Issène; b) Abdoulaye Hisein; c) Hissene Abdoulaye; d) Abdoulaye Issène Ramadan; e) Abdoulaye Issene Ramadan; f) Issene Abdoulaye)**

Datum narození: a) 1967; b) 1. ledna 1967

Místo narození: a) Ndele, Bamingui-Bangoran, Středoafrická republika; b) Haraze Manguéigne, Čad

Státní příslušnost: a) Středoafrická republika; b) Čad

Číslo pasu: diplomatický pas Středoafrické republiky č. D00000897, vydaný dne 5. dubna 2013 (platný do 4. dubna 2018)

▼ **M17**

Národní identifikační číslo: vnitrostátní průkaz totožnosti Čadu č. 103–00653129–22, vydaný dne 21. dubna 2009 (platný do 21. dubna 2019)

Adresy: a) čtvrt KM5, Bangui, Středoafrická republika; b) Nana-Grebizi, Středoafrická republika; c) Ndjari, N'Djamena, Čad

Datum označení ze strany OSN: 17. května 2017

Další informace: Abdoulaye Hissène byl dříve ministrem mládeže a sportu v rámci kabinetu bývalého prezidenta Středoafrické republiky Michela Djotodii. Předtím byl předsedou politické strany „Úmluva vlastenců pro spravedlnost a mír“. Působil rovněž jako vůdce ozbrojených milicí v Bangui, zejména ve čtvrti „PK5“ (3. okrsek). Jméno otce je Abdoulaye. Jméno matky je Absita Moussa. K dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – Interpolu. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – Interpolu: <https://www.interpol.int/en/notice/search/un/6098910>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Abdoulaye Hissène byl zařazen na seznam dne 17. května 2017 na základě bodu 16 a bodu 17 písm. g) rezoluce č. 2339 (2017) jako osoba „zapojená do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu pro tyto činnosti, včetně činností, jež ohrožují proces politické transformace nebo proces stabilizace a usmíření nebo těmto procesům brání nebo podněcují násilí;“ a jako osoba „zapojená do plánování, řízení, podpory či páčání útoků na mise OSN nebo přítomné mezinárodní bezpečnostní síly, včetně mise MINUSCA, misí Evropské unie a operací Francie, které je podporují.“

Další informace:

Abdoulaye Hissène a další členové skupiny ex-Séléka spolupracovali s narušiteli z řad anti-balaka spojenými s bývalým prezidentem Středoafrické republiky Françoisem Bozizém, včetně Maxima Mokoma, s cílem podnítit v září 2015 násilné protesty a střety v rámci neúspěšného pokusu o převrat a svržení vlády v době, kdy se tehdejší prozatímní prezidentka Catherine Samba Panzaová účastnila zasedání Valného shromáždění OSN konaného v roce 2015. Vláda Středoafrické republiky obvinila Mokoma, Hissène a další z několika trestných činů, včetně vraždy, zhářství, mučení a rabování, k nimž došlo v souvislosti s neúspěšným pokusem o převrat.

V roce 2015 se Hissène stal jedním z hlavních vůdců ozbrojených milic se základnou v banguiské čtvrti „PK5“, které tvořilo více než 100 mužů. Z pozice této funkce bránil volnému pohybu a návratu orgánů státní moci do této oblasti, mimo jiné prostřednictvím protiprávního zdanění dopravy a obchodních činností. Ve druhé polovině roku 2015 působil Hissène v Bangui jako představitel tzv. „Nairobistů“ v rámci skupiny ex-Séléka vyvíjejících činnost společně s bojovníky anti-balaka, kterým velel Moko. Ozbrojení muži pod vedením Harouna Gayea a Hissène se zúčastnili násilných incidentů, k nimž došlo v Bangui mezi 26. zářím a 3. říjnem 2015.

Členové Hissénovy skupiny jsou podezřelí z účasti na útoku spáchaném 13. prosince 2015 – tj. dne, kdy se konalo ústavní referendum, – na vůz Mohameda Moussy Dhaffaneho, vůdce skupiny ex-Séléka. Hissène je obviněn z vyvolání násilí v banguiské čtvrti KM5, v jehož důsledku

▼ **M17**

bylo pět osob zabito a dvacet osob zraněno a které zabránilo místním obyvatelům, aby se zúčastnili ústavního referenda. Hissène hlasování ohrozil tím, že zorganizoval sérii odvetných útoků mezi různými skupinami.

Dne 15. března 2016 zadržela Hissène policie na banguisckém letišti M'poko a převezla jej na oddělení dokumentace a vyšetřování národního četnictva. Jeho milice ho následně za použití síly osvobodily a odcizily jednu zbraň, kterou předtím policii předala mise MINUSCA v rámci žádosti o výjimku schválenou daným výborem.

Dne 19. června 2016 po zatčení muslimských obchodníků vnitřními bezpečnostními silami v „PK 12“ unesly milice Gaya a Hissène v Bangui pět místních policistů. Příslušníci mise MINUSCA se 20. června pokusili policisty osvobodit. Při tomto pokusu o osvobození rukojmí došlo k přestřelce mezi ozbrojenými muži pod vedením Hissène a Gayea a příslušníky mírové mise. Při přestřelce bylo nejméně šest osob zabito a jeden příslušník mírové mise zraněn.

Dne 12. srpna 2016 se Hissène postavil do čela konvoje sestávajícího ze šesti vozidel a doprovázeného těžce vyzbrojenými osobami. Konvoj prchající z Bangui byl zachycen misí MINUSCA jižně od Sibutu. Při cestě konvoje na sever došlo na několika kontrolních stanovištích k přestřelce mezi jeho doprovodem a vnitřními bezpečnostními silami. Konvoj byl poté zastaven příslušníky mise MINUSCA 40 kilometrů jižně od Sibutu. Po intenzivní vzájemné palbě zadrželi příslušníci mise MINUSCA 11 mužů, Hissènovi a několika dalším se však podařilo utéct. Příslušníci mise MINUSCA získali od zatčených osob informace, že konvoji velel Hissène a že cílem konvoje bylo město Bria, kde se měl zúčastnit shromáždění skupin ex-Séléka pořádaného Nourredinem Adamem.

V srpnu a září 2016 navštívila Sibut dvakrát skupina odborníků s cílem provést kontrolu osobních věcí Hissène, Gayea a Hamita Tidjaniho nalezených v rámci konvoje, který mise MINUSCA 13. srpna zadržela. Skupina odborníků rovněž provedla kontrolu střeliva zadrženého 16. srpna v Hissènově domě. V šesti vozech a u zadržených osob bylo nalezeno smrtící i nesmrtící vojenské vybavení. Dne 16. srpna 2016 provedlo ústřední četnictvo razii v Hissènově domě v Bangui. Bylo nalezeno více než 700 zbraní.

Dne 4. září 2016 zahájila skupina příslušníků ex-Séléka, kteří přijeli na šesti motocyklech z města Kaga-Bandoro pro Hissène a jeho přívržence, střelbu na příslušníky mise MINUSCA nedaleko města Dékoa. Během tohoto incidentu byl zabit jeden bojovník skupiny ex-Séléka a byli zraněni dva příslušníci mírové mise a jeden civilista.

▼ **M22**

13. **Martin KOUMTAMADJI (také znám jako: a) Abdoulaye Miskine, b) Abdoulaye Miskine, c) Martin Nadingar Koumtamadji, d) Martin Nkoumtamadji, e) Martin Koumta Madji, f) Omar Mahamat)**

Funkce: Předseda a vrchní velitel Demokratické fronty středoafriického lidu (Front Démocratique du Peuple Centrafricain, FDPC)

Datum narození: a) 5. října 1965, b) 3. března 1965

Místo narození: a) Ndžaba, Čad, b) Kobo, Středoafriická republika, c) Kobo, Středoafriická republika

Státní příslušnost: a) Čad, b) Středoafriická republika, c) Kongo

Číslo pasu: a) 06FBO2262 (diplomatický pas Středoafriické republiky), vydán dne 22. února 2007, platnost vypršela dne 21. února 2012, **b) konžský služební pas č. SA0020249, vydán dne 22. ledna 2019, platnost vyprší dne 21. ledna 2022;**

Adresa: Am Dafock, prefektura Vakaga, Středoafriická republika (poslední známé místo)

▼ M22

Datum označení ze strany OSN: 20. dubna 2020

Další informace: Martin Koumtamadji založil FDPC v roce 2005. V prosinci 2012 se připojil ke koalici Séléka, kterou pak v dubnu 2013 opustil poté, co se v Bangui chopili moci povstalci. Byl zatčen v Kamerunu a poté převezen do Brazzaville v Konžské republice. Nadále velel svým jednotkám na místě ve Středoafrické republice, a to i v době, kdy před návratem do Středoafrické republiky pobýval v Brazzaville (od listopadu 2014 do roku 2019). Dne 6. února 2019 podepsala FDPC politickou dohodu o míru a usmíření ve Středoafrické republice, avšak Martin Koumtamadji představuje i nadále hrozbu pro mír ve Středoafrické republice a pro její stabilitu a bezpečnost. **K dispozici fotografie k zařazení do zvláštního sdělení Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU:** <https://www.interpol.int/en/How-we-work/Notices/View-UN-Notices-Individuals>.

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Coby předseda a vrchní velitel Demokratické fronty středoafrického lidu (Front Démocratique du Peuple Centrafricain, FDPC), ozbrojené skupiny vykonávající násilné činnosti, se Martin Koumatamadji zapojuje do činností ohrožujících mír ve Středoafrické republice a její stabilitu a bezpečnost, zejména pak provádění politické dohody o míru a usmíření ve Středoafrické republice, podepsané dne 6. února 2019 v Bangui.

Navzdory svým závazkům podle politické dohody o míru a usmíření ve Středoafrické republice, jejímž je signatářem, odmítl odzbrojit bojovníky FDPC a v červenci 2019 vyhrožoval svržením prezidenta Touadéry.

V červnu 2019 začal spolupracovat s Nourredinem Adamem, na něhož jsou rovněž uvaleny sankce (CFi.002), a společně s blízkým spolupracovníkem Nourredina Adama se zapojil do obchodu se zbraněmi v zájmu budování vojenských kapacit FDPC.

Kromě toho nabídl Lidové frontě pro obrodu Středoafrické republiky (Front Populaire pour la Renaissance de Centrafrique, FPRC), že se svou ozbrojenou skupinou provede vojenskou operaci během bojů, jež v roce 2019 probíhaly v prefektuře Vakaga.

V oblastech, kde FPDC působila, nadále bránil v obnovení státní moci tím, že nezákonně používal silniční zátarasy k vydrápání pastevců dobytka, hospodářských subjektů (včetně společností těžících zlato v prefektuře Nana-Mambéré) a cestujících osob.

FDPC se pod jeho vedením dopustila v prefektuře Nana-Mambéré skutků, které představují porušování lidských práv, včetně útoků namířených proti civilnímu obyvatelstvu, k nimž došlo v dubnu 2019, únosů civilistů v březnu 2019 (poblíž obce Zoukombo) a sexuálního a genderově podmíněného násilí v květnu 2019 (v Bagary). FDPC se v roce 2017 rovněž ve čtrnácti případech dopustila sexuálního násilí v rámci konfliktů.

V letech 2016 až 2019 FDPC prováděla nábor dětí, aby sloužily jako vojáci v ozbrojených konfliktech, a přinutila jedenáct dívek ke sňatku se členy FDPC.

V březnu 2019 byl zapojen do činností bránících v poskytování humanitární pomoci, když FDPC pod Miskinovým vedením provedla řadu útoků na hlavní silnici vedoucí z Kamerunu do Bangui.

V dubnu 2019 pak došlo ke střetům příslušníků FDPC s misí MINUSCA poblíž obce Zoukombo (prefektura Nana-Mambéré) a na silnici Bouar–Beleko.

▼ **M12****B. Subjekty****1. BUREAU D'ACHAT DE DIAMANT EN CENTRAFRIQUE/KARDIAM (také známé jako: a) BADICA/KRDIAM b) KARDIAM)**

Adresa: a) BP 333, Bangui, Středoafrická republika (tel.: +32 3 2310521, Fax: +32 3 2331839, e-mail: kardiam.bvba@skynet.be; website: www.groupeabdoulkarim.com) b) Antverpy, Belgie

Označení ze strany OSN: 20. srpna 2015

Další informace:

V čele společnosti je od 12. prosince 1986 Abdoul-Karim Dan-Azoumi a od 1. ledna 2005 Aboubakar Mahamat. Mezi pobočky patří MINAiR a SOFIA TP (Douala, Kamerun). Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/une/5891200>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Bureau d'achat de Diamant en Centrafrique/KARDIAM byla zařazena na seznam dne 20. srpna 2015 podle bodu 12 písm. d) rezoluce 2196 (2015) jako subjekt „poskytující podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů, zlata a volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin a produktů z nich vyrobených nebo prostřednictvím nezákonného obchodu s nimi ve Středoafrické republice“.

Další informace:

BADICA/KARDIAM poskytla podporu ozbrojeným skupinám ve Středoafrické republice, zejména bývalým příslušníkům povstalecké skupiny Séléka a milicím Antibalaka, prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů a zlata, a nezákonného obchodu s nimi.

Bureau d'Achat de Diamant en Centrafrique (BADICA) pokračovala v roce 2014 v nákupu diamantů z okolí měst Bria a Sam-Ouandja (prefektura Haute Kotto) ve východní části Středoafrické republiky, kde bývalé síly Séléka uvalovaly daně na letadla přepravující diamanty a přijímaly bezpečnostní platby od sběračů diamantů. Někteří dodavatelé společnosti BADICA ve městech Bria a Sam-Ouandja jsou úzce spjati s bývalými veliteli povstalecké skupiny Séléka.

V květnu 2014 belgické orgány zabavily dva balíčky s diamanty zaslané do zastoupení společnosti BADICA v Antverpách, která je úředně registrována v Belgii jako KARDIAM. Znalci diamantů odhadovali, že zabavené diamanty s vysokou pravděpodobností pocházejí ze střední Afriky a vykazují znaky typické pro oblasti měst Sam-Ouandja a Bria, jakož i Nola (prefektura Sangha Mbaéré) na jihozápadě země.

Obchodníci, kteří nakupovali diamanty nelegálně přepravované ze Středoafrické republiky na zahraniční trhy, a to i ze západní části země, působili v Kamerunu jménem společnosti BADICA.

V květnu 2014 BADICA rovněž vyvezla zlato získané v Yaloké (prefektura Ombella-Mpoko), kde řemeslná těžba zlata spadala pod kontrolu skupiny Séléka až do začátku února 2014, kdy ji převzaly milice Antibalaka.

2. LORD'S RESISTANCE ARMY (ARMÁDA BOŽÍHO ODPORU) (také známá jako: a) LRA b) Lord's Resistance Movement (LRM) c) Lord's Resistance Movement/Army (LRM/A))

Adresa: a) Vakaga, Středoafrická republika b) Haute-Kotto, Středoafrická republika c) Basse-Kotto, Středoafrická republika d) Haut-Mbomou, Středoafrická republika e) Mbomou, Středoafrická republika f) Haut-Uele, Demokratická republika Kongo g) Bas-Uele, Demokratická republika Kongo h) (údajná adresa: Kafía Kingi (území na pomezí Súdánu a Jižního Súdánu, o jehož definitivním statusu dosud nebylo rozhodnuto). K lednu roku 2015 bylo ze Súdánu údajně vyhnáno 500 příslušníků Armády božího odporu.)

Označení ze strany OSN: 7. března 2016

▼ **M12****Další informace:**

Vznikla v severní Ugandě v 80. letech 20. století. Dopustila se únosů, zabíjení a mrzačení tisíců civilistů na mnoha místech střední Afriky, z toho ve stovkách případů ve Středoafrické republice. Jejím vůdcem je Joseph Kony. Odkaz na internetové stránky se zvláštním sdělením Rady bezpečnosti OSN – INTERPOLU: <https://www.interpol.int/en/notice/search/une/5932344>

Informace z popisné části odůvodnění zařazení na seznam poskytnuté Výborem pro sankce:

Armáda božího odporu byla zařazena na seznam dne 7. března 2016 na základě bodu 12 a bodu 13 písm. b), c) a d) rezoluce 2262 (2016) jakožto subjekt „zapojený do činností ohrožujících mír, stabilitu či bezpečnost Středoafrické republiky či poskytující podporu těmto činnostem“; „zapojený ve Středoafrické republice do plánování, řízení či páchání činů, které porušují mezinárodní právo v oblasti lidských práv nebo případně mezinárodní humanitární právo, nebo které představují zneužívání či porušování lidských práv, včetně činů zahrnujících sexuální násilí, cílených útoků na civilní obyvatelstvo, etnický či nábožensky zaměřených útoků, útoků na školy a nemocnice, únosů a nuceného vysídlení“; „provádějící ve Středoafrické republice nábor dětí nebo je využívající v ozbrojených konfliktech, čímž porušuje platné mezinárodní právo“ a „poskytující podporu ozbrojeným skupinám nebo zločineckým sítím prostřednictvím nezákonného využívání přírodních zdrojů, včetně diamantů, zlata a produktů vyrobených z volně žijících druhů a planě rostoucích rostlin nebo prostřednictvím nezákonného obchodu s nimi ve Středoafrické republice nebo ze Středoafrické republiky“.

Další informace:

LRA vznikla v severní Ugandě v 80. letech 20. století a dopouští se únosů, zabíjení a mrzačení tisíců civilistů na mnoha místech střední Afriky. Pod rostoucím vojenským tlakem nařídil vůdce LRA Joseph Kony její stažení z Ugandy v letech 2005 a 2006. Od té doby působí LRA v Demokratické republice Kongo, Středoafrické republice, Jižním Súdánu a údajně v Súdánu.

Od prosince roku 2013 se LRA dopouští únosů, vysídlování, páchání sexuálního násilí a zabíjení, jejichž oběťmi se staly stovky osob v celé Středoafrické republice; rovněž se dopouštěla rabování a ničení civilního majetku. LRA je soustředěna ve východní části Středoafrické republiky a údajně v oblasti Kafía Kingi, což je území na pomezí Súdánu a Jižního Súdánu, o jehož definitivním statusu dosud nebylo rozhodnuto, jež je nicméně vojensky ovládáno Súdánem; LRA zde podniká nájezdy na vesnice, aby se zmocnila potravin a zásob. Její bojovníci přepadávají ze zálohy bezpečnostní síly a během jejich reakce na útoky se zmocňují jejich vybavení; bojovníci LRA se rovněž zaměřují na vesnice bez vojenské přítomnosti, které rabují. LRA též zintenzivnila útoky na diamantové a zlaté doly.

Buňky LRA často doprovázejí zajatci, kteří jsou nuceni pracovat jako nosiči, kuchaři a sexuální otroci. LRA páchá násilí na základě pohlaví, včetně znásilňování žen a mladých dívek.

V prosinci 2013 LRA unesla desítky osob v prefektuře Haute-Kotto. Od začátku roku 2014 byla LRA údajně zapojena do únosů stovek civilistů ve Středoafrické republice.

Bojovníci LRA na začátku roku 2014 několikrát napadli město Obo v prefektuře Haut-Mbomou na východě Středoafrické republiky.

Od května do července roku 2014 pokračovala LRA v útocích na Obo a jiná místa, včetně evidentně koordinovaných útoků a únosů v prefektuře Mbomou začátkem června.

▼ M12

LRA je minimálně od roku 2014 zapojena do nelegálního lovu a obchodování se slony za účelem zisku. LRA údajně pašuje slonovinu z národního parku Garamba na severu Demokratické republiky Kongo do Dárfúru, kde ji směňuje za zbraně a zásoby. LRA údajně dopravuje sloní kly získané pytláctvím přes Středoafrickou republiku do soudánského Dárfúru, kde je prodává. Kromě toho Joseph Kony začátkem roku 2014 údajně nařídil bojovníkům LRA, aby od těžařů ve východní části Středoafrické republiky loupili diamanty a zlato za účelem dopravy do Súdánu. K lednu roku 2015 bylo ze Súdánu údajně vyhnáno 500 příslušníků Armády božího odporu.

Na začátku roku 2015 unesli těžce vyzbrojení bojovníci LRA civilisty v Kpangbayanga v prefektuře Haut-Mbomou a zmocnili se potravin.

Útok LRA na vesnici Ndambissoua na jihovýchodě Středoafrické republiky a únos dětí měl za následek útěk většiny obyvatel vesnice. Počátkem července roku 2015 LRA zaútočila na několik vesnic na jihu prefektury Haute-Kotto; součástí útoků bylo rabování, násilí na civilistech, pálení domů a únosy.

Od ledna roku 2016 se útoky v prefekturách Mbomou, Haut-Mbomou a Haute-Kotto přičítané LRA znásobily, přičemž zasaženy jsou zejména těžební oblasti Haute-Kotto. Součástí těchto útoků je rabování, násilí na civilistech, ničení majetku a únosy. V jejich důsledku došlo k vysídlování obyvatel, včetně přibližně 700 osob, které se uchýlily do města Bria.

▼ B*PŘÍLOHA II***Internetové stránky pro informace o příslušných orgánech a adresa pro účely oznamování Evropské komisi****▼ M18****BELGIE**

https://diplomatie.belgium.be/nl/Beleid/beleidsthemas/vrede_en_veiligheid/sancties

https://diplomatie.belgium.be/fr/politique/themes_politiques/paix_et_securite/sanctions

https://diplomatie.belgium.be/en/policy/policy_areas/peace_and_security/sanctions

BULHARSKO

<https://www.mfa.bg/en/101>

ČESKÁ REPUBLIKA

www.financnianalytickyrad.cz/mezinarodni-sankce.html

DÁNSKO

<http://um.dk/da/Udenrigspolitik/folkeretten/sanktioner/>

NĚMECKO

<http://www.bmwi.de/DE/Themen/Aussenwirtschaft/aussenwirtschaftsrecht,did=404888.html>

ESTONSKO

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRSKO

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519>

ŘECKO

<http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html>

ŠPANĚLSKO

<http://www.exteriores.gob.es/Portal/en/PoliticaExteriorCooperacion/GlobalizacionOportunidadesRiesgos/Paginas/SancionesInternacionales.aspx>

FRANCIE

<http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/autorites-sanctions/>

CHORVATSKO

<http://www.mvep.hr/sankcije>

ITÁLIE

https://www.esteri.it/mae/it/politica_estera/politica_europea/misure_deroghe

KYPR

http://www.mfa.gov.cy/mfa/mfa2016.nsf/mfa35_en/mfa35_en?OpenDocument

LOTYŠSKO

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITVA

<http://www.urm.lt/sanctions>

▼ M18**LUCEMBURSKO**

<https://maec.gouvernement.lu/fr/directions-du-ministere/affaires-europeennes/mesures-restrictives.html>

MAĎARSKO

http://www.kormany.hu/download/9/2a/f0000/EU%20szankci%C3%B3s%20t%C3%A1j%C3%A9koztat%C3%B3_20170214_final.pdf

MALTA

<https://foreignaffairs.gov.mt/en/Government/SMB/Pages/Sanctions-Monitoring-Board.aspx>

NIZOZEMSKO

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties>

RAKOUSKO

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKO

<https://www.gov.pl/web/dyplomacja>

PORTUGALSKO

<http://www.portugal.gov.pt/pt/ministerios/mne/quero-saber-mais/sobre-o-ministerio/medidas-restritivas/medidas-restritivas.aspx>

RUMUNSKO

<http://www.mae.ro/node/1548>

SLOVINSKO

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SLOVENSKO

https://www.mzv.sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINSKO

<http://formin.finland.fi/kvyhteisty/pakotteet>

ŠVÉDSKO

<http://www.ud.se/sanktioner>

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

<https://www.gov.uk/sanctions-embargoes-and-restrictions>

Adresa Evropské komise pro účely oznamování:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
EEAS 07/99
B-1049 Bruxelles/Brussel, Belgie
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu